

PIKERS

ÅRNER

UTGAVE 2

HVOR ER, HVOR ER, HVOR ER GRILLEN?

KIWI-TINA I SJOKK!

PØLSEBØRSEN SYNKER KRAFTIG

SVEN NORDIN: - "JEG ER FREMDELES GRILLKONGEN"

PRESSEMELDING FRA WEBER:
- "DYPT SKUFFET"

LIL` WAYNE GJØR COMEBACK..UTEN GRILLZ

PAAL KJEKSTAD NEKTER Å GÅ AV

FRODE PEDERSEN:
- "JERNIA SELGER GRILLER SOM
ALDRI FØR"

KROSJEFEN GRILLES AV HOVEDSTYRET

GILDE RASER

DU VIL IKKE TRO HVA
PAAL(1) FANT I
BYMARKA!

GRAFFI GRILL
OG BAR BYTTER
NAVN TIL GRAFFI
OG BAR

KROSTYRET FØR ÅL: - "DETTE BLIR
RÅTT"

TRONDHEIM KOMMUNE
KLAGER OVER
FORSØPLING I MARKA

HVORDAN LAGE MAT UTEN GRILL?
KJØP SPIKERS+ ABONNEMENT, OG FINN
UT HVA DU HAR GJORT FEIL I ALLE ÅR

REDACTIONEN

Redacteur
Haakon Nygaard Kristiansen

Skribenter
Ola Spangen
Oda Dalen
Sølve Jørgensen Øverbø
Håvard Eggen Kristensen

Fotografer
Mathilde Moen
Stine S. Faanes

Grafikere
Mathias Nesse
Anders Ugland Eggen
Frida Nygaard
Marte Tollefsen Schia

Illustratør
Katja Hansen

Korrektur
Cornelia Brantenberg
Anna Eikebrokk
Ådne Dybdalen

COWI

LEDER

Foto: Mathilde Moen

Hællæ!

Da var det plutselig i gang. Min første ledertekst i Spikers og min debut som fersk Redacteur, og i likhet med andre debuter, blir nok også denne kort, nervøs og ikke spesielt imponerende. Men så lenge du har lave nok forventninger, så blir du trolig ikke skuffet. Jeg har tross alt en fantastisk flink gjeng, som gjør mesteparten av arbeidet.

Det er ikke bare Spikers som har fått nytt styre og nye medlemmer. Vi har, som de fleste har fått med seg, et nytt hovedstyre, og en haug med nye styremedlemmer i undergruppene. Med så mange nye folk i ledende roller åpnes det muligheter for å imponere og briljere, og samtidig muligheter for å drite seg loddrett ut. Trondheimsstudentene trenger ikke enda en nazifest eller eddikskandale.

Dette blir forhåpentligvis et år fullt av fart, spenning og action. Spesielt håper jeg på mye action, for jeg har nemlig store forhåpninger om å lage sladderspalter som, til og med, Se og Hør vil misunne. Dette avhenger selvfølgelig av dere, så her må dere virkelig stå på. Hva er vel mer romantisk enn å dele litt spytt med en medstudent?

Selv om vi skal holde oss unna nazifester og eddikshots, må vi fortsatt kose oss litt. Vi nærmer oss nok en stressende måned med knallhard jobbing, men det er fremdeles noen deilige uker igjen før alt eksamensmaset slår ut lufta av deg. I disse ukene er det selvfølgelig viktig å forberede seg godt faglig, men det er minst like viktig å motivere seg selv. Lad batteriene så godt du kan. Ta deg en pils i parken. Så er du klar for å dunke på når det virkelig gjelder.

Viktigst av alt: Kos deg med Spikers.

Haakon N. Kristiansen
Redacteur
H.M. Aarhønen - Bygningslinjens forening

SJEFREDACTEUR

Foto: Michael Schult Ulriksen

I en tid preget av "fake news", oppblomstrende høyre-radikalisme, global oppvarming og nakenmalerier av Trude Drevland er det godt å se at enkelte ting fortsatt er som de alltid har vært. Våren som kommer snikende inn over Trøndelag, Arvid Dalehaugs vedvarende kritikk av horisontale flater i realfagsbygget og en ny Redacteurs første utgave av Spikers Kårner er alle sikre tegn på at de gode tingene i en byggstudent sitt liv fortsatt bevares.

Jeg ble valgt inn som Sjefredacteur på årets generalforsamling og gleder meg til tiden framover. Jeg er den andre Sjefredacteur som blir valgt inn etter Om-Kom og skal dermed lede det som er blitt den nye versjonen av Redactionen. I Redactionen har vi nå ansvar for flere ting; Spikers Kårner, nettsiden og blæst. Som Sjefredacteur sitter jeg også i foreningens hovedstyre.

"Den som hviler på sine laurbær, har plassert dem på feil sted," er et sitat fra den koreanske kongen Mao Zedong. Jeg har selv aldri funnet det forlokkende å ligge på et laurbær, i hvert fall ikke med den hensikt å hvile. Om jeg skulle hvilt på noe behagelig hadde det enten vært en tempur-pute fra Jysk eller et kyllinglår (les damelår, men #meetoo osv...). Det kommende året blir "hvile" forhåpentligvis et fremmedord. Sammen med Haakon Kristiansen og Anders Engen, Redacteur og Nettmester, samt alle de ivrige studentene i gjengen håper jeg at vi får se en utvikling av Redactionens arbeid. Haakon skal sette sitt eget preg på Spikers Kårner og skribentene skal lage interessante artikler. Dessuten vil flotte plakater flagre i vinden og sosiale medier skal bli hyppigere brukt. I Redactionen jobbes det også med en overraskelse som skal avdekkes i løpet av våren.

Nå er eksamenstiden rett rundt hjørnet og nervene begynner å ta over for fyllesyken. For noen er dette andre runde med eksamener, mens andre holder på med siste innsjutt på masteren. Denne utgaven kan du bruke når hodet kjennes tungt, når Byggromantikken frister mer enn spenningsanalyser i bjelker, og når sladderspaltene frister mer enn skippertak i fag du har oversett hele semesteret. Jeg ønsker deg masse lykke til på eksamen og håper du tar deg tid til å nyte vårsolen.

Erik Hjertnes Nygaard
Sjefredacteur
H.M. Aarhønen - Bygningslinjens forening

INGEN RØYK UTEN GRILL

Tekst: Ola Spangen | Layout: Håvard Eggen Kristensen | Illustrasjon: Katja Hansen

Det var fredag kveld, en gang i mars. 2018, hønens år. Jeg lente meg tilbake i kontorstolen min og hadde avsluttet enda en arbeidsuke. Få klienter, lange dager og dårlig betalt. Jeg stumpet sigaretten og hilste på mine to gode kamerater, Jack og Daniel. Vanligvis hadde vi diskutert livet gjennom et glass med isbiter, men i kveld fikk jeg besøk rett fra flaska. Jeg tok meg en støyt og tente opp en ny sigarett. Da ble det helg i år også, tenkte jeg. Så feil går det altså an å ta.

I det jeg pustet ut mitt første drag banket det på døren til kontoret mitt. Kom inn, sa jeg, og fylte lungene med røyk. Og inn kom hun. Det var ikke bare røyken som steg da døren åpnet seg. Inn entret en fantastisk skapning på bein som aldri sluttet. Det lyste trøbbel av henne og tankene mine vandret til Odyssevs og hans sirener.

Det gjelder en grill, fortalte hun meg. En grill, sa jeg spørrende tilbake, og slapp enda mer røyk ut i rommet. Hun fortsatte, sa hun hadde mistet grillen sin. Pølsevev, svarte jeg, man mister ikke en grill, det er helt umulig å miste en grill.

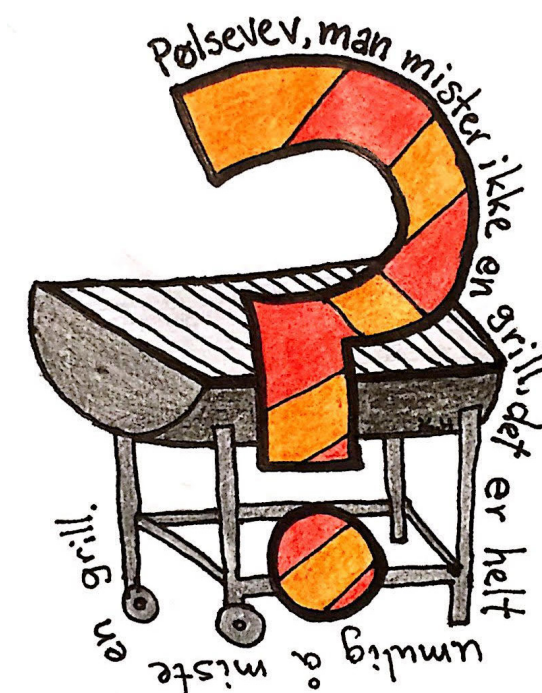
Det luktet svidd av hele situasjonen. Men jeg tok saken og fikk umiddelbart resultater. Jeg var som en pølsehund på jakt etter ... pølse. Sporene mine ledet meg hit til The Big Hen. Veggene var svarte som kull og markedet på innsiden var enda mørkere. Jeg kjente godt til plassen, selv om jeg skulle ønske jeg ikke gjorde det. Sakene mine ledet meg ofte hit og jeg har hilst på dørvakta oftere enn flere av mine venner.

God kveld Biffen, smilte jeg, du har fått komme ut av buret ditt i kveld også ser jeg. Detektiv Gunnar Grav, knurret Biffen, du kommer ikke inn her. Nei vel, gliste jeg, og hva hvis jeg forteller den sprøløken du kaller en sjef at du har puttet wieneren din i lomma til kona hans? Øynene hans flammert opp som avkommet til en tent fyrstikk og en flaske tennvæske. Det var et utsagn med risiko jeg hadde levert. To ting kunne skje. Enten får jeg slippe inn eller så er jeg tre sekunder unna å stifte et nærmere bekjentskap med Biffens høyre knyttneve.

Mynten var kastet, terningen rullet og frøken Skjebne var kommet tilbake fra lunsj. Biffen strakte ut en hånd mot meg, men slo ikke. Med et kraftig grep i jakken min rev han meg til seg og ga meg en advarsel gjennom sammenbitte tenner. Pass deg, knurret han, heldigvis for deg har jeg en fin kveld. Med puls i hundre pustet jeg lettet ut i det jeg trasket inn døren til byens navle. Og rævhøl. Klientellet besto av høytstående kriminelle, korrupte politikere og prostituerte. På en merkelig måte følte jeg meg hjemme.

....Grunnet plassmangel i avisen og en overambisiøs skribent med total mangel av tidsberegning på frister må leseren finne seg nødt i å finne på sin egen historie mellom forrige og neste avsnitt. Vi beklager....

Da var vi altså kommet til endestasjonen. Det var slik det skulle bli. I bunnen av havna lå det en blokk betong med grillen som armering, og jeg kunne ikke gjøre mere. Oppdraget mitt var over. På tide å ta kvelden, tenkte jeg. Her går jeg hjem, mens en annen plass kommer noen til å måtte gå av. En siste tanke skjøt inn i hodet mitt før jeg tente en sigarett: liten grill kan velte stort verv.

JA, JEG ELSKER DETTE LANDET

Tekst og layout: Anders Engen

På 17. mai finner du meg nede i midtbyen hvor jeg synger nasjonal-sangen av full hals. Jeg har tjent et år i kongens klær. Jeg har stått på toppen av Galdhøpiggen og skuert utover Jotunheimen. Men allikevel har jeg aldri elsket Norge like høyt som jeg gjør nå etter tredjeklasses tur til Singapore og omegn. Da spesielt omegn.

Asia er et fantastisk sted. Maten er nydelig, folka er for det meste hyggelige og finner man de rette stedene kan man oppleve ting man vil huske resten av livet. Det er også noe helt spesielt med å oppleve en kultur som er så annerledes enn det man er vant til fra vårt kjære fedreland. Men jeg ble samtidig så utrolig lei.

Hvordan et kontinent der Buddhisme og evig jakt etter Nirvana (red. anm: Buddhistisk tilstand, ikke avdøde Kurt Cobain) står i høysetet kan være så utrolig stressende, synes jeg er merkelig. Uansett hvor man går blir man overfalt av mennesker som skal selge deg et eller annet. Folk som antar at du er et lett bytte bare fordi du ser vestlig ut. Bare se for deg at Stripa var overfylt med stands hvor folka der tar kontakt med deg i stedet for omvendt. Man ville jo ha blitt gal (med mindre man er ekstremt glad i Tekna-kaffe).

Følgende sitater er hentet fra shady gateselgere i Thailand:

«Taxitaxi. Tuktuktuk. Cheapcheap. Where are you going? Where are you going tomorrow?»

«Hey, white boys. Want to buy some weed?»

«You from Norway? I love Norway! Hvorrdann går det me dei, min ven??
Jei elske Norge»

En dødsfelle som er verdt å nevne er trafikken. Tilsynelatende er trafikkregler ikke-eksisterende. Det er nesten som om trafikken er en slags konkurranse om å være mest dumdrilig og idiotisk. Og det er også enhver mann(kvinne) for seg selv virker det som. Bildet til høyre viser grønt lys i Vietnam da vi skulle krysse veien. Det var visst bare å gå over og satse på at Teknas reiseforsikring skulle levere varene dersom uhellet var ute.

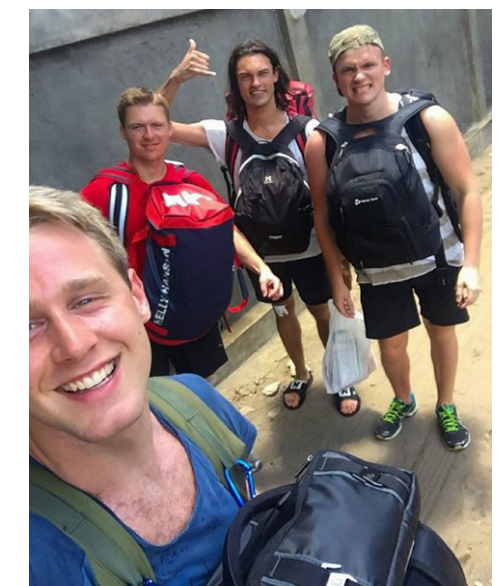
Jeg er jo tross alt byggstudent. Derfor måtte jeg jo også prøve så godt jeg kunne og skaffe meg et innblikk i hvordan tilstanden var på diverse byggearbeider rundt omkring på stedene jeg reiste. Jeg ble ikke veldig imponert. Det så ut til at det var litt å jobbe med på HMS-fronten. Dessverre virket det som om en passende enhet for HMS-målet hadde vært dødsfall/m². Stillaser av bambus er tydeligvis det siste innenfor stillas-teknologi i Sørøst-Asia. Også har vi denne karen til venstre da. Han begynte å sveise midt på åpen gate i Thailand, akkurat i det vi passerte han. Det synes ikke så godt på bildet, men han bruker hendene sine som sveisebriller. Fiffig løsning.

Jeg virker kanskje i overkant negativ overfor Asia her, men det er ikke meningen. Jeg skal absolutt tilbake! Men ikke på en god stund. I mellomtiden finner du meg godt plantet i gode, snille og trygge Trondheim med den svarteste filterkaffen du kan tenke deg i den ene hånda og ei skive med brunost i den andre.

Og forresten: One Night in Bangkok er mer enn nok.

#byggtilsinga2018

HVEM TETTA DOEN I PHUKET?

Tekst og layout: Håvard Eggen Kristensen | Illustrasjon: Katja Hansen

Etter en fuktig kveld dro gutta i denne fortellingen hjem fra byen i Asia. Det de ikke visste var at de skulle våkne opp til en tett do, som hadde oversvømt hele badet, neste morgen. Siden gutta ønsket anonymitet har de fått de fiktive navnene Andreas, Audun, Hallvard, Håkan, Per Anton og Åge.

Hallvard våknet med moderat hangover morgenen etter og skulle på do for «å få blesse tu bælgen», som Olaf Sand i «The Julekalender» ville ha sagt. Det var strålende vær og alt lå til rette for å ta seg noen øl og dra ut til bassenget i hagen. Hallvard går inn på badet og oppdager at hele gulvet er oversvømt av vann. Verken dusjen eller vasken står på, så det virker litt rart. Han går bort til doen og oppdager at den er helt tett av dopapir og noen solide kabler. Vannet står helt opptil kanten av doen, så alt vannet på gulvet må komme av tidligere forøk på å trekke ned.

«Hæ!? Hvem er det som har tettet doen og oversvømt hele badet?» roper en sjokkert Hallvard. Åge og Audun kommer løpende, og virker like sjokkerte. «Jeg bruker alltid dobørsten hvis jeg tetter doen eller det blir bremsespor. Jeg er en skikkelig gentleman, så det kan ikke ha vært meg» sier Audun. «Det er ikke dobørste her, Audun, så det kan jo strengt tatt ha vært deg» sier Per Anton. Guttene bestemmer seg for å vente og høre på hva de andre har å si før de bestemmer seg.

To timer, fem øl og 200 mageplask i bassenget senere har hele gjengen stått opp, og Audun tar på seg rollen som detektiv. «Dere unggutter kan ingen ting og siden jeg lærte så mye i «milla» er det jeg som bør være detektiv. Okei, kan alle fortelle meg hva de gjorde da de kom hjem i går?» sier Audun.

«Jeg tok den første av to taxier hjem i går sammen med Andreas og Audun. Siden jeg var skrubbsulten gikk jeg på kjøkkenet for å fikse nattmat, men det eneste vi hadde igjen var en pakke nudler. Etter det var spist opp gikk jeg på doen som ble tett, la noen sjuke kabler, trakk ned etter meg UTEN at badet ble oversvømt og så gikk jeg og la meg. Andreas er jo syk, så han bare forsvant inn på rommet sitt og sovna. Audun har soverom oppe, og jeg hørte han trekke ned doen oppe sånn 20 ganger i går kveld.. Det kan ikke ha vært en av oss tre» sier Hallvard. «Men når jeg tenker meg om hørte jeg noen rare lyder da de andre kom hjem litt senere.»

«Jeg husker ingen ting fra da jeg kom hjem annet enn at jeg tryna ned trappa, og at jeg mista mobilen med alle kortene mine» sier Håkan litt stressa. «Men jeg tror jeg la meg rett etter jeg tryna ned trappa, tror ikke jeg var på do. Det som er irriterende er at jeg husker jeg hadde mobilen da jeg kom hjem, så den må være her et sted.»

«Det kan ikke ha vært Per Anton heller» sier Åge. «Vi dro hjem samtidig og han dro rett inn på rommet sitt. Fem sek etter han kom inn på rommet var det høyllytt snorking, og han snorka i hele natt. Jeg har ikke sovet en dritt, men det var fordi det var en gekko i senga mi, så jeg sov på gulvet. Forøvrig brukte jeg badet oppe, så det kan ikke ha vært meg heller.»

«Tingen er at jeg bare brukte doen oppe» sier Per Anton og fremhever argumentet sitt ved å gestikulere med pekefingeren.

«Da må det jo ha vært Hallvard! Han er den eneste som sier han har brukt doen nede og hvis han la noen sjuke kabler må det ha vært han!» roper Audun ut. «Uten meg hadde dere aldri klart å finne ut av dette!»

Før Hallvard rekker å svare ringer det i en mobil i stua. Ingen skjønner hvor det kommer fra, men til slutt finner de en mobil ved siden av den ene stolen. «Det er jo mobilen min, da har jeg jo ikke mistet den allikevel! Shit, men dekselet og alle kortene mine er borte» utbryter Håkan.

«Hvordan har det seg at mobilen din er på stua hvis du gikk rett og la deg? Du tok vel ikke en liten tur innom stua for å sjekke utvalget på Tinder også?» spør Åge. Andreas går inn på doen for å undersøke om de har oversett noen viktige spor. Kort tid etter roper han på de andre guttene: «Jeg er så sjukt lei av at dere ikke kikker rundt etter mer håndfaste bevis! Mobildekselet til Håkan ligger jo oppå doen!»

Her avsluttes historien. Gutta finner ikke flere håndfaste bevis og det er ingen som husker så altfor mye av kvelden i forveien. Men det er jo strengt tatt ikke så farlig å finne syndebugken når det bare er snakk om en tett do. Hva tror DU? Hvem tettet doen?

JAKTEN PÅ EIEREN AV DEN FORSVUNNE DALJE

Tekst: Oda Dalen | Layout: Håvard Eggen Kristensen | Illustrasjon: Katja Hansen

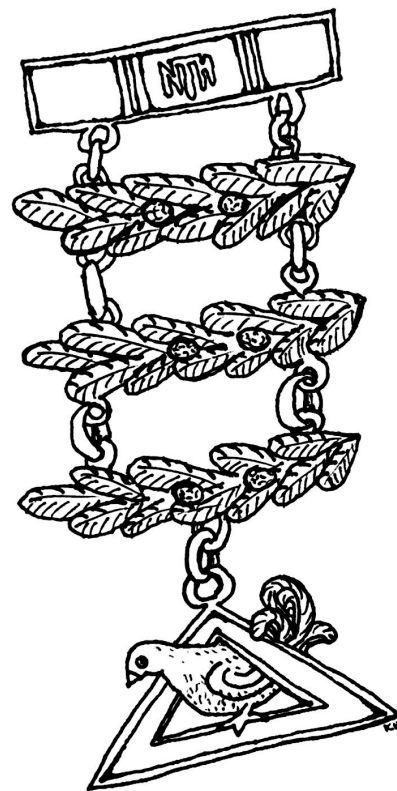
Rett før påske ble Kanzler kontaktet av Samfundet angående noen aarhøne-daljer som hadde dukket opp, deriblant en høyhetsdalje av tredje gren.

Nå sitter du kanskje og tenker; Hva er en høyhetsdalje av tredje gren? Det var i hvert fall det første som slo meg. Jeg bestemte meg for å oppsøke tidligere sjefredacteur Mathias for svar, noe som endte i en 30 minutters monolog om høyheter, daljer og Aarhønenes historie. Den kunnskapen jeg sitter igjen med er at en høyhet er en som har vist ekstra mye engasjement i Aarhønen gjennom sin studie -og/eller arbeidstid ved NTNU. Spesielt interesserte kan gå inn på Aarhønenes nettside for å se en fullstendig liste over alle utnevnte høyheter, deres høyhetsnavn og hvilken gren de har oppnådd.

De som var på bursdagsfeiringen til Hennes Majestet husker kanskje at noen studenter og Klaartje ble stilt for retten, for så å bli utnevnt til høyheter, samt motta en gren av smertens leie. Hvis man fortsetter å vise engasjement i linjeforeningen etter å ha mottatt en gren, kan man på nytt bli stilt for retten for så å øke antall grener. Den høyeste oppnådde grenen er fjerde gren, og det er kun Haakon Eeg-Henriksen, en av de som var til stede da Hennes Majestet kom bransende inn gjennom vinduet i 1913, som har mottatt denne. Hittil er det kun tolv personer, alle menn, som har mottatt en høyhetsdalje av tredje gren, og sist gang en slik dalje ble utdelt var i 1988, med andre ord lenge før vår tid. Det er ingenting som tyder på at noen vil motta en i nærmeste fremtid. En høyhetsdalje av tredje gren er dermed et sjeldent funn.

Daljen ble overlevert sammen med en høyhetsdalje av første gren og en 100-årsjubileums-dalje. Det er dermed grunn til å tro at daljene kan ha ligget på Samfundet i rundt fem år. Man kan jo spørre seg hvorfor de mistede daljene ikke har blitt etterlyst tidligere, da eierne har lagt mye tid og energi i å oppnå dem. Det er usikkert hvor på Samfundet daljene ble funnet, og alle tips mottas med største glede. Personlig har jeg satt pengene på Bodegaen.

Kanzler og Vice-Kanzler har tatt på seg oppgaven med å oppsøke eventuelle personer som kan ha mistet daljen, noe som forhåpentligvis blir en enkel jobb i og med at det er kun én gjenlevende person som har mottatt høyhetsdalje av tredje gren. Når det gjelder de øvrige daljene, har Kanzler sendt ut en felles mail til alle høyheter i håp om at daljen ender hos sin rettmessige eier. Redaktionen ønsker dem lykke til!

KORT INFO OM SKRIK'D

Hei! Har du meninger, innspill eller klager angående Aarhønen, NTNU eller livet generelt? Da blir du helt sikkert glad for å høre at Spikers har planer om å starte opp en debattspalte. Send inn dine meninger, helst i tekstform, slik at vi kan publisere og dele det. Det er forøvrig også mulig å være anonym. Kjør på!

	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o
1															
2															
3															
4															
5															
6															
7															
8															
9															
10															
11															
12															
13															
14															
15															

Tekst: Ola Spangen | Layout: Håvard Eggen Kristensen

VANNRETT

- 1a: Ølsort
- 1h: Tømmer
- 2a: Kjærlighetsgud
- 2f: Verdensdel
- 2n: Spillselskap
- 3c: Fisk
- 3i: Stillhet
- 3l: Musikksjanger
- 4a: Byggekluss
- 4f: Land
- 5a: Rivaleri
- 5g: Dessert
- 5l: Spinn
- 6a: Eksisterer
- 6f: Diktet
- 6m: Tysk preposisjon
- 7f: Sjødyr
- 8a: Grønnsak
- 8i: Hunderaser

- 9a: Eselet
- 9f: Målvakten
- 10b: Note
- 10e: Pålegg
- 10m: Lukt
- 11a: Levetid
- 11g: Skatteinnkrever
- 12a: Kjærlighetshåndtak
- 12j: Omelettingrediens
- 12n: Sci-fi film
- 13b: Beskytter
- 13i: Skrik
- 13l: Erte
- 14a: Kviser
- 14f: Asiatisk spagetti
- 14m: Ladd partikkel
- 15a: Hudbehandling
- 15i: Tidløse

LODDRETT

- 1a: Festtog
- 1b: Preposisjon
- 1c: Propell
- 1d: Instrumentet
- 1f: Blomst
- 1h: Drikk
- 1i: Merkelig
- 1j: Store
- 1k: Uttale
- 1l: Fingermat
- 1n: Barbies venn
- 1o: Planten
- 4b: Drikkebeholder
- 4h: Guttenavn
- 5m: Lugaren
- 5n: Ujevn
- 6f: Fugl
- 6i: Tyrann
- 8a: Eie
- 8c: Frist
- 8j: Slit
- 8k: Moro
- 8l: Fase
- 9h: Beholder
- 10e: Kjemmer
- 11a: Ikke på
- 11d: Frastøtende
- 12f: Konkurransen
- 12j: Student
- 12l: Gallium
- 12n: Jeg-et
- 13g: Kornart
- 13i: Rope
- 13m: Sammentrekning
- 14a: Parti
- 14k: Trave

Byggr mantikken

Tekst: Oda Dalen | Layout: Håvard Eggen Kristensen

MAREN (2.)

1. Glemmer ofte å ta med nøkkel så passer på å ta med en av samboerne mine (kremt Ida). Heldigvis kommer vi godt overens.
2. A Series of Unfortunate Events
3. Når det er snakk om Hennes Majestet's ære kan jeg ikke annet enn å sende de tøffeste jeg veit om, Aurora Tangen og Gløshaugmafiaen.
4. Spesielt de to siste åra har jeg knyttet bånd til Den Kinesiske mur.
5. Anno, og satse på at tida settes til 1913. Det er et par ting jeg gjerne skulle overvært det året.

OSKAR (1.)

1. Lykkeboxeren
2. Toy Story
3. Herman Mørkved Blom
4. Huset til Bilbo
5. Er du smartere enn en 5. klassing? Det tror jeg at jeg er.

1. Hva har du alltid med deg på byen?
2. Hvilken filmtittel beskriver ditt seksuelle liv?
3. Hennes Majestet har blitt krenket og det skal avholdes tvekamp for å beholde hennes ære. Hvem på bygg hadde du sendt?
4. Hvilket byggverk beskriver deg best?
5. Hvilket reality-program kunne du tenke deg å være med på?

ALF (1.)

1. En venn
2. Kapring i høy hastighet
3. *Dette svaret er fjernet, grunnet krenking av Hennes Majestet.*
4. Et helt ok et
5. My big fat beautiful life

PERNILLE (1.)

1. Har alltid små pakker med salt liggende i veska, så jeg alltid er klar for tequila!
2. Me before you
3. Meg selv
4. Ishavskatedralen
5. The Bachelorette

SLADDER

OPPBYGGING 2018

Foto: Stine Faanes og Frida Nygaard | Layout: Frida Nygaard

HS-goals?

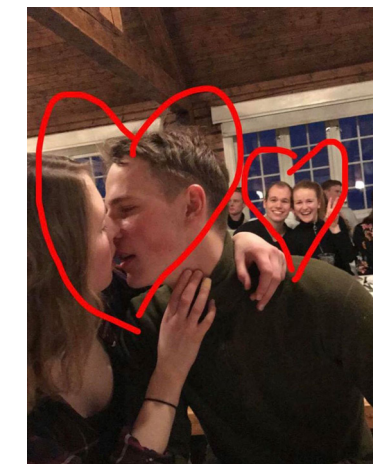
Finn én feil. (Hint: Grill)

Han fant i alle fall en unnskyldning

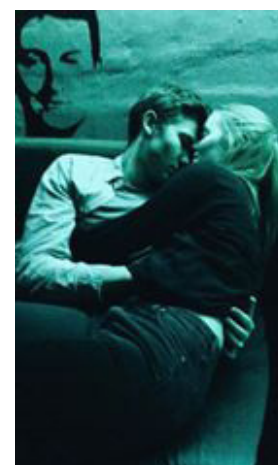
Et par centimeter lengre opp, så er du good to go

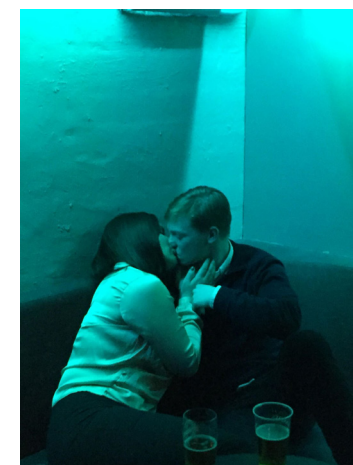
Ane (1) og Benjamin (3) foretrekk desserten på ÅL

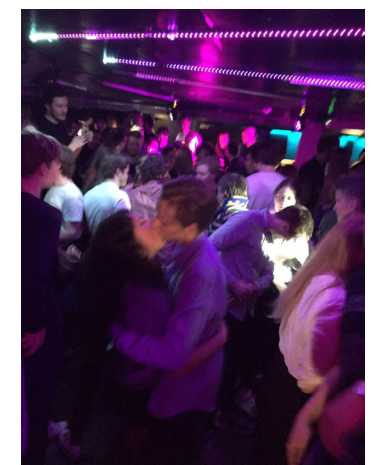
Kjærleik i lufta

Martin (1) foretrekker Strossa

Sverre (1) er også en Strossmann

Ingvild (1) og Jonathan (1) synes Bodegaen er en koselig plass

GRATULERER MED 50-ÅRS DAGEN, ARILD!